

Дело C-190/24**Резюме на преюдициалното запитване съгласно член 98, параграф 1 от
Процедурния правилник на Съда****Дата на постъпване в Съда:**

7 март 2024 г.

Запитваща юрисдикция:

Conseil d'État (Франция)

Дата на акта за преюдициално запитване:

6 март 2024 г.

Жалбоподател:

Coyote System

Ответник:

Ministre de l'Intérieur et des outre-mer

Premier ministre

Предмет и факти по делото

- 1 Дружеството Coyote System сезира Conseil d'État (Държавен съвет, Франция) с жалба за превишаване на власт, с която иска отмяна на Декрет № 2021-468 от 19 април 2021 г. за прилагане на член L. 130-11 от Кодекса за движение по пътищата (наричан по-нататък „обжалваният декрет“).
- 2 Член L. 130-11 от Кодекса за движение по пътищата е въведен със Закона от 24 декември 2019 г. за стратегия относно мобилността. Целта на този закон е да се предотврати, за целите на обществения ред, обществената сигурност и безопасността, избягването на някои пътни проверки чрез използването на електронни услуги за подпомагане на водача или за навигация чрез геолокация, с които може да се предвиди извършването на пътни проверки, евентуално с цел избягването им.

Цитирани разпоредби от правото на Съюза

- 3 Съгласно член 1, параграфи 1 и 2 от Директива № 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 година за някои правни

аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (наричана по-нататък „Директива 2000/31“):

„1. Настоящата директива има за цел да допринесе за нормалното функциониране на вътрешния пазар, като осигурява свободното движение на услуги на информационното общество между държавите членки.

2. Настоящата директива сближава, до степен, необходима за постигането на целта, посочена в параграф 1, определени национални разпоредби за услугите на информационното общество по отношение на вътрешния пазар, установяване на доставчиците на услуги, търговските съобщения, електронните договори, отговорността на посредниците, кодекси за поведение, извънсъдебно уреждане на спорове, средства за правна защита и сътрудничество между държавите членки“.

4 Съгласно член 2, буква з), подточка i) от същата директива:

„По смисъла на настоящата директива, следните термини означават:

[...]

з) „координирана област“: изисквания, предвидени в правните системи на държавите членки, приложими към доставчиците на услуги на информационното общество или услуги на информационното общество, независимо дали са от общ характер или специално предназначени за тях:

i) координираната област се отнася до изисквания, на които доставчикът на услуги трябва да отговаря по отношение на:

- достъпа до дейност за предоставяне на услуги на информационното общество, като изисквания за квалификации, разрешително или нотификация,

- извършване на дейност за предоставяне на услуги на информационното общество, като изисквания за поведението на доставчика на услуги, качеството или съдържанието на услугата, включително по отношение на рекламата и договорите, или изисквания за отговорността на доставчика на услуги“.

5 Съгласно член 3 от същата директива:

„1. Всяка държава членка гарантира, че услугите на информационното общество, които се предоставят от доставчика на услуги, който е установен на нейна територия, съответстват на националните разпоредби на съответната държава членка, които са част от координираната област.

2. Държавите членки не могат, по причини, свързани с координираната област, да ограничават свободата на предоставяне на услуги на информационното общество от друга държава членка.

[...]

4. Държавите членки не могат да предприемат мерки за дерогиране от параграф 2 по отношение на дадена услуга на информационното общество, ако са изпълнени следните условия:

а) мерките трябва да бъдат:

i) необходими поради една от следните причини:

- обществен ред, по-специално предотвратяване, разследване, разкриване и съдебно преследване на престъпления, включително защита на непълнолетните и борбата срещу подстрекаване към омраза на расова, сексуална, религиозна основа или на основа националност, и накърняване на човешкото достойнство на отделни лица,

- опазване на общественото здраве,

- обществена сигурност, включително гарантиране на националната сигурност и отбрана,

- защита на потребителите, включително инвеститорите;

ii) предприети срещу услуга на информационното общество, която е в ущърб на целите, посочени в i) или ко[я]то представлява сериозен риск за накърняването на тези цели;

iii) пропорционални на тези цели;

б) преди да се предприемат посочените мерки и без да се засягат съдебните процедури, включително предварителните процесуални действия, извършвани в рамките на следствието, държавата членка е:

- помолила държавата членка, посочена в параграф 1, да предприеме мерки, и последната не е предприела такива или предприетите мерки са били недостатъчни,

- нотифицирала Комисията и държавата членка, посочена в параграф 1, за намерението [си] да предприеме такива мерки.

[...]“

6 Съгласно член 14, параграф 3 от Директива 2000/31, приложим към предоставянето на услуга на информационното общество, която се състои в съхраняване на информация, предоставяна на получателя на услугата:

„3. Този член не засяга възможността съдебен или административен орган, в съответствие с правните системи на държавите членки, да изисква от доставчика на услуги да прекрати или предотврати нарушение, нито засяга възможността [държавите членки] да предвидят процедури, които уреждат отстраняване или блокиране на достъпа до информация“.

7 Съгласно член 15, параграф 1 от Директива 2000/31:

„1. Държавите членки не налагат общо задължение на доставчиците при предоставянето на услугите по членове 12, 13 и 14 да контролират информацията, която пренасят или съхраняват, нито общо задължение да търсят активно факти или обстоятелства за незаконна дейност“.

8 Съгласно съображение 26 от Директива 2000/31:

„Държавите членки, в съответствие с условията, установени в настоящата директива, могат да прилагат национални правила на наказателното право и наказателните процедури с оглед предприемане на всякакви мерки за разследване, разкриване и съдебно преследване на престъпления, без да е необходимо Комисията да бъде нотифицирана за тези мерки“.

9 Съгласно съображение 47:

„Забраната за държавите членки да налагат на доставчиците на услуги задължение за контрол се отнася само за задължения от общ характер; това не се отнася за задълженията за контрол, които са приложими към конкретен случай, и по-специално, не засяга заповеди на национални органи в съответствие с националното законодателство“.

10 Накрая, съгласно съображение 48 от нея:

„Настоящата директива не засяга възможността държавите членки да изискват от доставчиците на услуги, които съхраняват информация, предоставена от получатели на тяхната услуга, да действат с вниманието, което може да е основателно да се очаква от тях и които са предвидени в националното законодателство, за да се открият и предотвратят определени видове незаконни дейности“.

Цитирани разпоредби на националното право

11 Член L. 130-11 от Кодекса за движение по пътищата създава уредба, предвиждаща възможността да се забрани на операторите на електронна услуга за подпомагане на водача или за навигация чрез геолокация да препредават чрез тази услуга информацията, предоставена от нейните потребители относно някои пътни проверки, тъй като това препредаване може да позволи на другите потребители да избегнат тези пътни проверки. Въпросните пътни проверки са изчерпателно изброени и се отнасят не само

до безопасността на движението по пътищата, но и до съдебната полиция, когато се издирват извършителите на тежки престъпления.

- 12 Член L. 130-12 от Кодекса за движение по пътищата предвижда наказанията, приложими при неизпълнение на задълженията, свързани със забраната за препредаване.
- 13 Декрет № 2021-468 от 19 април 2021 г. (обжалван декрет) предвижда реда и условията за прилагане на член L. 130-11 от Кодекса за движение по пътищата, по-специално що се отнася до определянето на пътищата или участъците от пътища, за които се отнася забраната, условията за комуникация с операторите на електронни услуги за подпомагане на водача или за навигация чрез геолокация за целите на прилагането на тази забрана, както и мерките, предназначени да гарантират поверителността на информацията, предавана на тези оператори.

Доводи на страните

A. Coyote System

- 14 Дружеството Coyote System поддържа, че забраната за препредаване, уредена в обжалвания декрет, е в разрез с целите на Директива 2000/31. Според него обжалваният декрет нарушава Директива 2000/31, тъй като, от една страна, не е предшестван от предвидената в член 3 от тази директива процедура и налага на установени извън Франция оператори правила, ограничаващи свободата им да предоставят услуги, което е в нарушение на този член, и от друга страна, налага на тези оператори общо задължение за контрол на пренасяната от тях информация, което противоречи на член 15 от същата директива.

B. Министър на вътрешните работи и отвъдморските територии

- 15 Министърът на вътрешните работи и отвъдморските територии иска жалбата да бъде отхвърлена. Той поддържа, че изложените основания не са налице.

Мотиви за отправяне на преюдициалното запитване

- 16 В решение от 9 ноември 2023 г., Google Ireland и др. (C-376/22, EU:C:2023:835), Съдът приема в точки 42-44, че „Директива 2000/31 се основава на прилагането на принципите на контрол в държавата членка на произход и на взаимно признаване, поради което в рамките на координираната област, определена в член 2, буква з) от тази директива, услугите на информационното общество се регулират само в държавата членка, на чиято територия са установени доставчиците на тези услуги“, за да изведе от това, че „[с]ледователно, от една страна, всяка държава членка в

качеството си на държава членка на произход на услугите на информационното общество трябва да регулира тези услуги и правейки това, да защитава целите от общ интерес, посочени в член 3, параграф 4, буква а), подточка i) от Директива 2000/31“ и че „[o]т друга страна, в съответствие с принципа на взаимно признаване всяка държава членка в качеството си на държава членка по местоназначение на услугите на информационното общество не трябва да ограничава свободното движение на тези услуги, като изисква спазването на приети от нея допълнителни задължения в координираната област“. По тези съображения Съдът постановява в точка 60, че „член 3, параграф 4 от Директива 2000/31 трябва да се тълкува в смисъл, че общи и абстрактни мерки, които се отнасят до общо определена категория услуги на информационното общество и се прилагат без разлика към всички доставчици на тази категория услуги, не попадат в обхвата на понятието „мерки, предприети срещу дадена услуга на информационното общество“ по смисъла на тази разпоредба“.

- 17 Отговорът на изложените от дружеството Coyote System основания зависи от отговорите, които трябва да се дадат на поставените по-долу преюдициални въпроси. Conseil d'État уточнява, че тези въпроси са определящи за разрешаването на висящия пред него спор и представляват сериозна трудност.

Преюдициални въпроси

- 18 Conseil d'État спира производството по жалбата на дружеството Coyote System до произнасянето на Съда на Европейския съюз по следните преюдициални въпроси:
- а) Трябва ли забраната за операторите на електронна услуга за подпомагане на водача или за навигация чрез геолокация да препредават посредством тази услуга всяко съобщение или всяко указание, изпратено от потребителите, което може да позволи на другите потребители да избегнат някои пътни проверки, да се разглежда като част от предвидената в Директива 2000/31/ЕО „координирана област“, като се има предвид, че засяга извършването на дейност за предоставяне на услуга на информационното общество — доколкото се отнася до поведението на доставчика на услуги, качеството или съдържанието на услугата — но не и установяването на доставчиците на услуги, търговските съобщения, електронните договори, отговорността на посредниците, кодексите за поведение, извънсъдебното уреждане на спорове или средствата за правна защита и сътрудничеството между държавите членки, и следователно не обхваща нито един от въпросите, уредени от хармонизиращите разпоредби на глава II от тази директива?
- б) Попада ли забрана за препредаване — чиято цел е по-специално да се предотврати възможността лица, които са издирвани за престъпления или

нарушения, или които представляват заплаха за обществения ред или обществената сигурност, да избегнат пътни проверки — в обхвата на изискванията, свързани с извършването на дейност за предоставяне на услуга на информационното общество, които държава членка не може да налага на доставчици от друга държава членка, въпреки че в съображение 26 от Директивата се уточнява, че тя не лишава държавите членки от правото да прилагат своите правила на наказателното право и наказателните процедури с оглед предприемане на всякакви мерки за разследване, разкриване и съдебно преследване на престъпления?

в) Трябва ли член 15 от Директива 2000/31/ЕО, който забранява на доставчиците на услуги, посочени в него, да се налагат общи задължения за контрол, с изключение на приложимите в един конкретен случай задължения, да се тълкува в смисъл, че не допуска прилагането на уредба, която само предвижда, че операторите на електронна услуга за подпомагане на водача или за навигация чрез геолокация могат да бъдат задължени да не препредават в конкретни случаи и в рамките на тази услуга определени категории съобщения или указания, без за това да е необходимо операторът да е запознат със съдържанието им?

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ